

imod. Lad os overlade til de vedkommende Kommuneraad, hvad de anse for at være praktisk. Finde de et enkelt Sted, at det vil være heldigst for dem til at begynde med at have en dansk Mand til Formand for Raadet, saa lad dem vælge ham. Finde de det ikke, have de jo Flertal og kunne vælge til Formand hvilket af Raadets Medlemmer, de dertil maatte finde særlig skikket.

Foruden at man etablerer Kommune- raad, er der i Lovforslaget indsat en Bestemmelse om, hvorledes Valgretten skal udøves, og jeg er enig i den Betragtning, der er gjort gældende af flere ærede Medlemmer, at Retten til at vælge er gjort for snæver. Det forekommer mig ikke ganske rigtigt, at man bibeholder den nuværende Valgrets betingelse, som er, [at vedkommende, der vil have Valgret, maa være Sælfanger eller en Mand, som har været en dygtig Fanger. Det er ikke at ligestille de forskellige Erhverv paa Grønland. Jeg mener, at her maa der aabnes Mulighed for, at ogsaa andre Erhverv faa Adkomst til baade at udøve Valgret og have Sæde i de kommunale Raad. Men det kan jo blive Genstand for nærmere Forhandling i det Udvalg, som jeg antager bliver nedsat om det foreliggende Lovforslag.

Endvidere foreslaas det i dette, at der skal oprettes Landsraad paa Grønland, og det tillægger jeg overordentlig stor Betydning. Disse Landsraad skulle ikke samles ret ofte, men det er en Institution, hvorved Grønlænderne kunne komme til at udtale de Ønsker, som kunne faa vejledende Betydning for Administrationen. Man savner nu et saadant Bindeled mellem Regeringen og den grønlandske Befolkning, og det Savn afhjælpes ved Oprettelsen af disse Landsraad. Hvor mange der vil blive, kommer an paa Forholdene, men det vil være af overordentlig stor Betydning, at Grønlænderne fra de forskellige Dele af Grønland kunne komme sammen og fremsætte Forslag til Forandringer i de bestaaende Forhold baade i den ene og den anden Retning. At Inspektørerne ere selvskrevne Formænd for Raadene, anser jeg for naturligt og selvfølgeligt.

Jeg hører ogsaa til dem, der ønske, at man maatte komme til en Adskillelse mellem Administrationen og den grønlandske Handel. Jeg mener, at man selvfølgelig maa gaa varsomt til Værks der, og jeg erkender, at den højtærede Minister handler ret i at lade hengaa et Tids-

rum, før der tages endelig Bestemmelse derom. Men i al Almindelighed maa jeg sige, at det forekommer mig, at der i dette Lovforslag er overladt vel meget til Administrationen. Saa vidt jeg skønner, aabnes der Udsigt til ikke mindre end 9—10 kgl. Anordninger, og flere administrative Afgørelser træffes af Indenrigsministeren, uden at Lovforslaget indeholder noget Fingerpeg, i hvilken Retning disse Anordninger eller administrative Afgørelser skulle gaa. Jeg kan saa godt forstaa, at ved Overgangen kan det være vanskeligt at fastsætte bestemte Regler, og jeg vil derfor henstille til velvillig Overvejelse af den højtærede Minister og det kommende Udvalg, om det ikke vilde være rigtigt at indsætte en Revisionsbestemmelse i Lovforslaget, saa at Loven kunde blive revideret, naar der er gaaet f. Eks. 10 Aar, i hvilket Tidsrum man kunde indhente Erfaringer baade paa det ene og det andet Omraade.

Da Formanden har ønsket, at Forhandlingen skal slutte i dette Møde, skal jeg ikke strække Tiden videre ud, men indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til at nyde en velvillig Modtagelse i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg takker det høje Ting for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. De forskellige Partiers Ordførere, højest med en enkelt Undtagelse, have jo udtalt sig med megen Tilfredshed om Forslaget, hilst det med Glæde og lovet Bistand til dets hurtige Gennemførelse. Jeg haaber ogsaa, at Udvalgets Arbejde maa kunne fremme det saaledes, at Sagen kan komme hurtigt gennem Udvalget og gennem Rigsdagen saaledes, at man snart kan faa Lovens Bestemmelser til at træde ud i Livet. Det er min Overbevisning, som jeg ogsaa har faaet styrket ved mine Sammenkomster med Grønlænderne, at disse forskellige Bestemmelser, der ere nedlagte i Lovforslaget, ville blive hilste med Tilfredshed, og at der gennem dette Lovforslags Vedtagelse banes Vej for en god Udvikling af de grønlandske Forhold.

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), hvis varme Interesse og Indsigt i de grønlandske Spørgsmaal jo er saa almindelig anerkendt, — noget, som ogsaa er kommet frem under denne Forhandling, — har jo vedblivende levende Interesse for Grønland, hvilket ogsaa i høj Grad paaskønnes oppe i Grønland. Jeg takker for den Modtagelse, som han har givet dette Lovforslag. Det